

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918208003
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918208003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: RNDr. Z. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom č. d. XXX, XXX XX P. A., zast. O. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom č. d. XXX, XXX XX P. A., v konaní o zaplatenie 2 475,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/159/2018 - 88 zo dňa 28. marca 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2 475,01 Eur titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru žalovanou, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 05. 03. 2016 do zaplatenia. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 23. 07. 2014 uzavrel právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2 500,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 72,60 Eur, so splatnosťou splátky k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 08. 2014, pri ročnej úrokovej sadzbe a RPMN 27,41 %, priemernej hodnote RPMN 18,9 %. Celková čiastka spojená s úverom činila 4 356,- Eur a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na júl 2019. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania s 13. až 15. splátkou splatnými dňa 20. 08. 2015, 20. 09. 2015 a 20. 10. 2015 s ktorých úhradou bola ku dňu zosplatenia úveru (19. 02. 2016) v omeškaní viac ako tri mesiace a ďalej bola v omeškaní aj s úhradou 16. až 18. splátky splatnými 20. 11. 2015, 20. 12. 2015 a 20. 01. 2016, avšak ku dňu zosplatenia menej ako 3 mesiace. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 10. 12. 2015 označenou ako predžalobná upomienka oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok zo zmluvy vo výške 304,92 Eur a upozornil ju, že v prípade, ak nedôjde do 05. 02. 2016 k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná napriek tejto výzve dlžnú splátku neuhradila, došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 19. 02. 2016 v zmysle článku VIII. bod 9. odsek 9.2. úverovej zmluvy.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe okrem iného namieta premlčanie práva uplatneného žalobou.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

5. Vzhľadom na námietku premlčania práva žalobcu vznesenú žalovanou v konaní pred súdom prvej inštancie, tento mal za to, že právo je premlčané v trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 103 O. z. v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka. Vychádzal z názoru, že splátka splatná dňa 20. 10. 2015 je tou splátkou, pre nesplnenie ktorej právny predchodca žalobcu využil oprávnenie na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dňom 19. 02. 2016, nakoľko ust. § 53 ods. 9 O. z. umožňuje uplatniť právo podľa § 565 O. z. až po trojmesačnom omeškaní so splátkou. Súd prvej inštancie zdôraznil, že neskoršie splátky (splatné od/po 20. 11. 2015) by nespĺňali podmienku doby uplynutia 3 mesiacov od ich splatnosti vzhľadom na deň zosplatenia 19. 02. 2016. V prospech uvedeného svedčí aj obsah predžalobnej upomienky zo dňa 10. 12. 2015, z ktorej vyplýva, že dôvodom realizácie práva pôvodného veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bude práve neuhradenie splátky úveru splatnej v mesiaci október 2015, teda splatnej 20. 10. 2015. Keďže premlčacia doba začína plynúť v zmysle § 103 O. z. od zročnosti tej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok (z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou tejto splátky), v prejednávanej veci začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba od 20. 10. 2015 a uplynula 20. 10. 2018. Žaloba bola na súd podaná až dňa 29. 11. 2018, teda po uplynutí premlčacej doby, preto dospel súd prvej inštancie k záveru, že vznesená námietka premlčania je dôvodná a žalobu je potrebné z tohto dôvodu zamietnuť v plnom rozsahu. Vzhľadom na uvedené už súd ďalej nepodrobil úverovú zmluvu preskúmaniu z hľadiska splnenia zákonných podmienok podľa O. z. a zákona č. 129/2010 Z.z.

6. Súd prvej inštancie k právnomu názoru žalobcu, že premlčacia doba sa má počítať od zosplatenia úveru uviedol, že tento názor nemožno akceptovať, pretože nerešpektuje zákonné ustanovenie § 103 O. z., ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 O. z., a teda svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby. Premlčanie celého zostatku dlhu preto nie je a ani nemôže byť viazané na okamih využitia práva zo strany veriteľa podľa § 565 O. z., ale musí byť viazané na okamih splatnosti tej splátky, ktorá je dôvodom na využitie predmetného práva veriteľa. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v iných rozhodnutiach súdov, napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/414/2017 a 16Co/95/2018.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci, nakoľko však žalovanej ako plne úspešnej v konaní zo spisu žiadne trovy nevyplývajú a ani si ich neuplatnila, súd prvej inštancie jej ich náhradu nepriznal.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok a koniec plynutia premlčacej doby. Uviedol, že právny predchodca žalobcu nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre omeškanie so zaplatením prvej omeškanej splátky splatnej 20. 09. 2015, ani splátky splatnej 20. 10. 2015, ale pre nezaplatenie splátky splatnej 20. 01. 2016, t.j. splatnej pred zosplatením úveru ku dňu 19. 02. 2016. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/447/2016 zo dňa 24. 08. 2017, kde sa v bode 13. odôvodnenia uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá O. z., splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Podľa žalobcu sa nikde v texte predžalobnej upomienky neuvádza, že dlh bude zosplatený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20. 10. 2015. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Preto text predžalobnej upomienky nemení nič na tom, že veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre nesplnenie splátky splatnej 20. 01. 2016. Trojročná premlčacia doba by tak podľa názoru žalobcu

bola uplynula (ak by nebola podaná žaloba) dňa 20. 01. 2019. Žaloba bola teda podaná pred uplynutím premlčacej doby.

9. Žalobca zdôraznil, že zosplatenie úveru je oprávnením, nie povinnosťou veriteľa, je teda vecou veriteľa, či a pre nesplnenie ktorej splátky využije právo zosplatiť úver. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, kde sa uvádza, že k zosplateniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní.

10. Podľa názoru žalobcu z ust. § 53 ods. 9 O. z. vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 O. z. žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Žalobca sa žiadnym spôsobom nesnažil umelo predlžovať omeškanie žalovaného a k zosplateniu pristúpil po naplnení zákonných predpokladov, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky. Uvedené obmedzenie nemá podľa žalobcu žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by podľa žalobcu v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich, čím by došlo k skráteniu zákonom stanovenej premlčacej doby o tri mesiace. Výklad súdu prvej inštancie je podľa žalobcu narušením ústavnoprávneho princípu právnej istoty veriteľa v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý v dôsledku súdnej modifikácie jasného a zrozumiteľného zákonného ustanovenia je ukracovaný na svojich právach a nemôže tak očakávať spravodlivé a právne korektné rozhodnutie vo veci. Žalobca dodal, že oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nemohol využiť skôr ako 19. 02. 2016, keďže poskytol v predžalobnej upomienke žalovanej dodatočnú lehotu na zaplatenie dlžných splátok do 05. 02. 2016.

11. Napokon žalobca podporne argumentoval tým, že v prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho výkladom a konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo viazané na splatnosť prvej nezaplatennej splátky, bol povinný skúmať platnosť takéhoto zosplatenia. Ak by došlo k situácii, že žalobca ako veriteľ neuplatnil právo na zosplatenie dlhu do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, súd bol povinný skúmať uplatnený nárok v režime premlčania každej splátky jednotlivo.

12. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu v podstate súhlasila so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, že pred zosplatením dlhu bola v omeškaní s úhradou splátok splatných 20. 08. 2015 až 20. 10. 2015 viac ako tri mesiace, ako aj s právnym posúdením veci, že právny predchodca žalobcu mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru dňa 19. 02. 2016 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20. 10. 2015. Trojročná premlčacia doba sa preto počíta od splatnosti tejto splátky a uplynula 20. 10. 2018. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 29. 11. 2018, je námietka premlčania práva žalobcu dôvodná.

14. Žalobca repliku nepodal.

15. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako aj od neho závislý II. výrok o trovách konania sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní práv uplatnených žalobou, nestotožňuje sa len s ustálením konca premlčacej doby zo strany súdu prvej inštancie.

16. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti I. výroku napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu udáva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam rozhodným pre právne posúdenie veci a vec správne právne posúdil v otázke premlčania práva, keď žalobu v ako nedôvodnú zamietol.

17. Odvolací súd je taktiež názoru, že ust. § 53 ods. 9 O. z. je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ust. § 565 O. z., t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O. z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva, preto tieto ustanovenia nie sú v rozpore, ust. § 53 ods. 9 O. z. nepredstavuje lex specialis vo vzťahu k ust. § 565 druhá veta O. z. Nakoľko touto splátkou v tomto prípade bola splátka splatná dňa 20. 10. 2015, ktorá nebola prvou splátkou, s ktorou bola žalovaná v omeškaní, hoc aj len čiastočnom viac ako tri mesiace pred zosplatnením úveru (tou bola splátka splatná 20. 08. 2015) a do omeškania s ňou sa žalovaná dostala dňa 21. 10. 2015, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 21. 10. 2015 bola splátka splatná dňa 20. 02. 2016 (pretože do splatnosti splátky splatnej dňa 20. 01. 2016 ešte neuplynuli tri mesiace). Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 19. 02. 2016, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 20. 02. 2016), oprávnenie veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je totiž takto časovo limitované ust. § 565 O. z. Splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola teda splátka splatná dňa 20. 10. 2015. Splátka splatná bezprostredne pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, t.j. splatná 20. 01. 2016 nespĺňa zákonné podmienky vyžadované ust. § 53 ods. 9 O. z. pre uplatnenie práva podľa § 565 O. z., žalovaná s ňou nebola ku dňu zosplatnenia v omeškaní viac ako tri mesiace. Nie je pritom rozhodujúce, či splátka, pre omeškanie ktorej veriteľ pristúpil k výzve a upozorneniu podľa § 53 ods. 3 O. z. bola medziasom zaplatená, ale či v čase uplatnenia práva podľa § 565 O. z. existuje splátka (hoc aj nasledujúca), s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace. Podľa názoru odvolacieho súdu veriteľ môže upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz aj keď dlžník ešte nie je v omeškaní s niektorou či viacerými splátkami po dobu troch mesiacov. Ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. totiž nevyžaduje ako podmienku upozornenia na možnosť využitia práva podľa § 565 O. z. omeškanie so splátkou viac ako tri mesiace, omeškanie je rozhodujúce až z hľadiska uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. Ak by totiž veriteľ vyčkával s upozornením až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky a následne doručoval upozornenie dlžníkovi, kedy po jeho doručení by musel čakať ďalších 15 dní na uplatnenie práva, práve vtedy by sa mohlo ľahko stať, že by nestihol právo uplatniť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

18. V zmysle vyššie uvedeného v dôsledku zosplatnenia úveru dňom 19. 02. 2016 začala plynúť trojročná premlčacia doba od splatnosti splátky splatnej dňa 20. 10. 2015 a uplynula dňom 22. 10. 2018 (v zmysle § 122 ods. 3 O. z. najbližší nasledujúci pracovný deň - pondelok, pretože koniec lehoty pripadol na sobotu 20. 10. 2018). Žaloba bola podaná na súd až dňa 29. 11. 2018, t.j. právo ňou uplatnené je premlčané. Súd prvej inštancie napriek nesprávnemu určeniu konca premlčacej doby (nakoľko nezohľadnil skutočnosť, že 20. 10. 2018 pripadol na sobotu) vec správne právne posúdil v otázke premlčania práva. Vzhľadom na to odvolací súd I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

19. Pokiaľ žalobca argumentuje tým, že predčasnú splatnosť úveru nemohol vyhlásiť pred 19. 02. 2016, pretože v predžalobnej upomienke poskytol žalovanej lehotu na uhradenie omeškaných splátok do 05. 02. 2016, k tomu odvolací súd uvádza, že bolo vecou veriteľa, akú dlhú lehotu poskytol dlžníkovi na doplatenie dlhu, poskytnutie tejto lehoty však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Nemení sa tým splatnosť jednotlivých splátok, ani omeškanie s nimi ako rozhodné kritéria v zmysle § 53 ods. 9 O. z., § 565 O. z. a § 103 O. z. Jedná sa len o dodatočnú lehotu na plnenie v zmysle § 517 ods. 1 O. z. ako podmienku prípadného využitia práva na odstúpenie od zmluvy.

20. Pre úplnosť odvolací súd podotýka, že aj keď premlčané právo nemožno priznať súdom, t.j. priznať mu kvalitu judikovaného práva, ktoré možno nútene vymáhať od dlžníka, neznamená to, že by žalovaná nemohla premlčaný dlh zaplatiť dobrovoľne. Plnenie premlčaného dlhu veriteľovi nie je bezdôvodným obohatením veriteľa (§ 455 ods. 1 O. z.)

21. Vzhľadom na to, že žalovanej zo spisu žiadne trovy prvoinštančného konania nevyplývajú, je vecne správny aj II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov prvoinštančného konania žalovanej napriek jej plnému úspechu v spore.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej aj náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanej odvolací súd taktiež nepriznal z dôvodu, že zo spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

23. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).